

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**REPERTO||RIVM LIBRORVM TRI||VM IOANNIS BOEMI DE
OM||NIVM GENTIVM RITIBVS,||**

Boehme, Johann

Augustæ Vindelicorum, 1520

VD16 VD16 B 6316

De Panchaia & moribus Panchaiorum. Cap. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98144)

tum multis præterea rebus alijs, quæ plurimi apud homines extimantur. Et eam sane multis sæculis perpetuam habuere felicitatem. Absuit enim ab eis penitus, quod multos in præceps dedit ambitio per avaritiam aliena possidendi. Nec Garræi his minus opulenti, quorum fere suppellex omnis ex auro est & argento: ex his & ebore domorum limina, tecta, parietes construunt. Nabathæi omnium continentissimi, in quærendis opibus mira gentis industria, sed in tuendis multo maior. Qui rem domesticam minuit publice multiplicatur, contra honore afficitur, qui patrimonium auxit. Gladio, arcu, lancea & funda in bello plurimum etiam bipennis Arabes utuntur. Dira Sarracenorum gens pestis illa hominum teterrima inde sumpsit originem. Abiſtæq; (ut credere est) pars Arabum maxima in Sarracenicum nomen: cæterum veterem appellationem nunc quoque tenent, qui circa Ægyptum habitant, raptu plurimum viuentes, equorum celeritate freti.

De Panchaia & moribus Panchaiorum. Cap. II.

Panchaia Arabiæ regio, Diodorus Siculus insulam esse dicit, ducentorum stadiorum latitudine: tres in ea nobiles vrbes enumerat, Dalidam Hyrcidam & Oceanidam, Regio omnis, quæ vbi arenosa fructifera est. Vini maxime abundans & thuris, quod in ea adeo excrevit, ut per uniuersum orbem satis faciat deorum sacris. Fert etiam myrrham plurimum, & alia varij generis aromata, odorem præbentia, quæ Panchai legunt, & Arabis mercatoribus vendunt: a quibus alij precio sumptas, in Phœniciam, Syriam, & Ægyptum transfuehant: inde a reliquis orbis mortalibus importat. Curribus in bello Panchai utuntur more prisco. Politia eorum trifariam partita est. Primum locum sacerdotes tenent, quibus addunt artifices, Secundum agricolæ habent Tertium milites: quibus pastores adijciunt. Sacerdotes omnium sunt duces, quibus & controuersiarum iudicia & publicarum rerum arbitria permittunt, mortis poena tantummodo excepta. Rustici agros colunt: fructus omnis in commune conferentes. Qui ex eis optime videntur agro colendo vacare: hi usque ad numerum decem ad cæterorum exhortationem distribuendorum fructuum iudices a sacerdotibus legunt. Pastores tum ea, quæ ad sacra pertinent, tum reliqua in publicum alia numero, pondere alia, cum omni ferunt diligentia. Nil cuique priuatum est, domo atque horto exceptis, sed tum vectigalia, tum cætera sacerdotes percipiunt: æque illa, prout usus fuerit, dispartientes, ipsis duplum conceditur. Vestibus induuntur mollibus. Oves enim apud eos plurimum ab alijs differunt mollitie. Ornamenta aurea non tantum mulieres, sed etiam viri deferunt: torques collum ornantes: armillis manus: aures more Persarum in auribus: pedes nouis ac varij coloris calceis. Milites patriam armis tutant. Sacerdotes ultra reliquos delicijs vacant: vitam ducentes mundam ac sumptuosam: Stolas lineas maxime tenues, ac delicatas: quandoque etiam vestes ex molliori lana contextas induunt. Mitras insuper gestant auro intextas. Sandalij pro calceamentis varij coloris utuntur: summa arte factis. Ferunt & aurea (mulierum more) præter in aures, ornamenta. Hi maxime deorum incumbunt curæ / hymnis & laudibus eorum gesta recensentes: genus eorum a Ioue mansisse narrant, quum in Panchaiam venisset: quo tempore inter homines versatus orbi imperavit.

Avaritia possidendi aliena regnorum disturbium. Garræi auro & argento abundantes. Nabathæi parcissimi

Sarracenorum gens in Arabia sumpsit exordium.

Thuris in panchaia copia.

Panchaiorum negotiorum

Politia Panchaia trifariam partita. Sacerdotes Panchaiorum dignitas.

Nihil Panchaia priuati.

Vestitus panchaia

Ornamenta

Milites. Sacerdotes panchaia delicijs dediti. Sacerdotum Panchaia vestitus Iuppiter in Panchaia exulatus

Oues

Mitras Sandalij

De oim gentiū ritibus.

Sacerdotib. Referta est ea patria auro, argento, aere, stanno, ferro: quorū nil extra insulam
 sacrū locum asportari licet: neq; vero sacerdotibus extra locū sacrum proficisci fas est:
 exire nō licet ultra deprehensum interfici licet: Dona plurima aurea atq; argentea dijs a
 longo tempore oblata in templo seruantur. Valuæ, eius structura mirabili au
 ro, argento, ebore, sunt decoræ: dei lectus sex est cubitorū longitudine, qua
 tuor latitudine, aureus totus, opificio splendido, ac venusto. Simili modo
 & dei mensa tum magnitudine tum pari impensa splendoreq; iuxta lectum
 posita. Templum ingens ex albo ædificatum lapide, magnis sculptisq; suf
 fultum columnis, duorum iugerum longitudinem, cui æqua est latitudo cō
 plectitur. Permagnæ deorum statuæ summa arte fabricatæ templum exor
 nant, circum sacerdotes, quibus sacrorum cura demandata est, domos habent
 Ager circa Ager qui circumiacet stadjs ducentis dijs sacer est, cuius vectigal in sacrifi
 replū dijs fieri. cjs consumitur.

Opificio
 i. opifici
 opere

Vectigal
 i. uentus

De Assyria, Assyriorumq; viuendi moribus. Caput Tercium.

Assyria fi-
 nes. **A**ssyria regio Asiæ ab Assur filio Sem, vt Augustinus ait, appellata: ho
 die Syria dicitur, habens ab ortu Indiam, ab occasu Tygrim fluiuium
 a meridie Mediam, a septentrione Caucasum montem. Raro in Assy
 ria pluit: quicquid in ea frumenti prouenit fluminis irrigatione paratur, nō
 suta sponte, vt in Ægypto, sed accolarū ingenio & labore: tanta aliqñ vber
 tas vt ducena vulgo, & vbi eximie ferax est, trecentena messe redundet tel
 lus: quaternum digitorum latitudine tritici & hordei folia sint. Sesami &
 milij proceritas instar arborū attollatur, quæ omnia sibi explosata: cunctan
 tius tamen Herodotus memoranda censuit, velut parū credibilia: si ijs, qui
 ea non viderint, talia proderentur. Palmis vescuntur, ex quibus mel & vinū
 conficiunt. Fluvialibus nauigijs vtuntur, in speciem clypei orbiculatis, non
 puppi, non proa discretis, quæ super Assyrios in Armenia salicibus texunt,
 crudo corio exteriori parte obducto. Amiciuntur Assyrii duabus tunicis li
 nea vna ad pedes demissa, altera linea breui, candidaq; stola his super inie
 cta: calceos pedibus inducunt, quales Thebanæ soleq; fuerunt: alunt comas
 mitraq; redimunt, vnguentis delibuti in publicum exeunt. Anulū signato
 rium singuli habent: & sceptrum affabre factum, cui malum, aut rosa, aut li
 lium, aut aliud simile sit impositum, sine insigni aliquo id gestare indecorū
 ac turpe creditum. Ex legibus, quibus ea gens vsa dicitur, ea mihi res memo
 rabilis visa est, q; virginis iam maturæ viro in publicum productæ, singulis
 annis, ijs venales proponebantur, qui vxores ducere vellent, dabanturq; pri
 mo venum formosissimæ quæq;, Quibus minus spectata erat forma: & quas
 non modo non quisq; sibi mercaturus fuisset, sed ne gratis quidem alioqui
 ducturus, ea pecunia, quæ fuerat pulchrioribus venditis in publicū redacta,
 connubio locabantur. Herodotus author est; hunc olim morem in Venetis
 Illirico finitimis seruatum, idq; fama se compertum habuisse. Ego inquit An

In Assyria
 raro pluit
 Vberitas Af
 syriae

Mel & vinū
 ex palmis

Nauigia Af
 syriorum

Vestitus Af
 syriorū.

Anuli vsus

Absq; sce
 pro in pub
 licum nemo
 prodit
 Attende ri
 tum memo
 rabilem
 Virgines nu
 biles uenum
 exposita.

Delibuti
 i. vnti